

Αθήνα 20 Σεπτεμβρίου 2011

Η τακτική Σύγκλητος της Α.Σ.Κ.Τ., μετά από μακρά συνεδρίαση της Ανοιχτής Συγκλήτου που πραγματοποιήθηκε με την συμμετοχή μελών όλης της Ακαδημαϊκής κοινότητας, κατέληξε στο κάτωθι Ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Η Σύγκλητος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (συνεδρία 20¹⁵ Σεπτεμβρίου 2011), θεωρεί θεσμική της υποχρέωση να προσφύγει στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τα άρθρα και τις διατάξεις του νέου νόμου για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, τα οποία εγείρουν ζητήματα αντισυνταγματικότητας.

Συζήτησε το νόμο 4009/2011 (νόμο πλαίσιο) για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, επιβεβαίωσε τις προηγούμενες αποφάσεις της, και σε συμφωνία με τις πρόσφατες θέσεις και τα ψηφίσματα της Συνόδου των Πρυτάνεων, εκφράζει τις ριζικές διαφωνίες και την αντίθεσή της σε θεμελιώδεις διατάξεις του νόμου, για τους κάτωθι λόγους :

1. Ο νόμος δεν επιφέρει αλλαγές και βελτιώσεις στο υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, αλλά το ανέτρεψε πλήρως, με την ψήφισή του εν μέσω της καλοκαιρινής περιόδου, χωρίς προηγούμενη διεξοδική και επί της ουσίας συζήτηση με την ακαδημαϊκή κοινότητα που καλείται να το εφαρμόσει. Η επίσπευση αυτή ανέδειξε μια θεσμική βία και εκτροπή, που δυστυχώς τελευταία είναι διάχυτη σε όλη την πολιτική ζωή της χώρας.
2. Ο νόμος αγνόησε τις θέσεις και τις προτάσεις που επεξεργάστηκαν αναλυτικά επιτροπές εργασίας, συλλογικά όργανα των Πανεπιστημίων και οι σύνοδοι των Πρυτάνεων (Λαυρίου και Ναυπλίου), πάρα το γεγονός ότι εκφράζουν τη βούληση της συντριπτικής πλειοψηφίας της ακαδημαϊκής κοινότητας. Υιοθέτησε επιλεκτικά δευτερεύουσες επισημάνσεις επιλέγοντας ουσιαστικά τη σύγκρουση, τη μείωση και την κατάργηση του δημοκρατικού δημόσιου πανεπιστημίου.
3. Ο νόμος διαπνέεται από μία διάθεση γενικευμένης απαξίωσης της μέχρι σήμερα λειτουργίας των ΑΕΙ και του εκπαιδευτικού και ερευνητικού έργου που έχουν επιτελέσει. Παραβλέπεται το γεγονός ότι, παρά την ραγδαία υποχρηματοδότηση και τις όποιες αδυναμίες του καταλογίζονται, το δημόσιο πανεπιστήμιο αποτελεί ίσως τον μόνο τομέα που ακμάζει, καθώς διδάσκοντες, ερευνητές και φοιτητές διακρίνονται διεθνώς σε πολλά γνωστικά πεδία,

παράγοντας επιστημονική γνώση και έργο δυσανάλογα μεγάλο για τις δυσχερείς συνθήκες έρευνας που επικρατούν στη χώρα μας.

4. Ο νόμος διαπνέεται από ένα ολιγαρχικό και αντιδημοκρατικό πνεύμα εισάγοντας σχέσεις χρόνιας βαθιάς και διαρθρωτικής υποτέλειας σε κάθε επίπεδο της πανεπιστημιακής λειτουργίας. Πνεύμα ιδιαίτερα επικίνδυνο σε μία περίοδο που η χώρα βρίσκεται σε γενικευμένο καθεστώς απώλειας εθνικών και συνταγματικών δικαιωμάτων. Πιο συγκεκριμένα, εισάγει ένα υπέρ-συγκεντρωτικό εξουσιαστικό σύστημα διοίκησης που καταργεί τη συνταγματικά κατοχυρωμένη επιταγή της πλήρους αυτοτέλειας του Πανεπιστημίου.
5. Η φιλοσοφία του νόμου συνδέεται και με την μη επαρκή χρηματοδότηση της Δημόσιας Ανώτατης Εκπαίδευσης και τον κίνδυνο της σταδιακής ιδιωτικοποίησής της. Η υποχρηματοδότηση των Α.Ε.Ι. έχει ξεπεράσει σήμερα το 50%, όταν ακόμα και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προβλέπει μείωση δαπανών για την Παιδεία μόνο κατά 7%. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις σημερινές συνθήκες της οικονομικής κρίσης το Πανεπιστήμιο αποτελεί ίσως το μοναδικό χώρο στο Δημόσιο τομέα που έχει εξορθολογήσει τη διαχείριση των οικονομικών του, μειώνοντας τις δαπάνες του κατά 35%. Αυτό, αν μη τί άλλο, αποδεικνύει την υγιή και αποτελεσματική λειτουργία των εσωτερικών μηχανισμών και διοικήσεων, την ευελιξία και την ικανότητα του πανεπιστημιακού συστήματος να ανταποκριθεί στις παρούσες δυσμενείς συνθήκες.
6. Ο νόμος ακυρώνει τη σύνδεση των Τμημάτων με τα γνωστικά αντικείμενα, ανάγοντάς τα σε προγράμματα σπουδών.

Η Σύγκλητος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών συµμερίζεται και κατανοεί τα αιτήματα των πανεπιστημιακών δασκάλων, των φοιτητών, και του διοικητικού προσωπικού, για τη διαφύλαξη της Δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, και την υπεράσπιση του αυτοδιοίκητου χαρακτήρα του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου. Η Σύγκλητος κρίνει ότι τα αιτήματα αυτά, μπορούν να διεκδικηθούν αποτελεσματικότερα μέσα από τη λειτουργία του πανεπιστημίου.

Θεωρεί πάντως αναγκαίο να επισηµάνει ότι η λειτουργία των Πανεπιστημίων δεν επηρεάζεται τόσο από τις κινητοποιήσεις των μελών της ακαδηµαϊκής κοινότητας, όσο από τη χρόνια και συνεχιζόµενη υποχρηµατοδότηση των Α.Ε.Ι., η οποία οδηγεί µοιραία στην αναστολή της λειτουργίας τους.